

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725203106
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2026:8725203106.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., o zaplatenie 723,55 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Poprad, pracovisko Kežmarok dňa 19.08.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 723,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 723,55 eur od 25.09.2022 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 16.10.2020 úver vo výške 848,30 eur, ktorý sa zaviazala uhradiť v 65 pravidelných mesačných splátkach vo výške 20,- eur. Pred uzavretím zmluvy posúdil v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať úver, pričom do úvahy vzal dobu, na ktorú poskytuje úver, výšku úveru, príjem žalovanej a účel úveru. Tvrdil, že žalovaná ako dlžník v rozpore so zmluvnými podmienkami svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplanila riadne a včas, a preto ju vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek tejto výzve svoj dlh nezaplatila, jeho právny predchodca vyhlásil v súlade so zmluvnými podmienkami predčasnú splatnosť pohľadávky pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.05.2022. Keďže žalovaná nezaplatila dlh ani v lehote poskytnutej do 24.09.2022, nasledujúci deň sa dostala so zaplatením dlžnej sumy do omeškania. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom ako postupníkom dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č. 7, Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2023 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 16.12.2024, bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplatenej úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola vyčíslená ku dňu 01.12.2024. Celková dlžná suma žalovanej predstavuje sumu 723,55 eur, z ktorej si žalobca uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 6,25 % ročne od 25.09.2022 do zaplatenia. Žalovaná doposiaľ dlžnú sumu žalobcovi nezaplatila.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil Dodatok č. 7 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohou č. 3, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 16.12.2024, zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16.10.2020, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku zo dňa 24.07.2022 s kópiou doručky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.08.2022 s kópiou doručky, oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2024 a výzvu na zaplatenie zo dňa 24.07.2025 s podacím hárkom.

4. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu vyzval na predloženie listinných dôkazov, ktorými súdu preukáže splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, t. j. predloženie dokladu o doručení zásielky do dispozičnej sféry žalovanej obsahujúcej právny úkon - výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018 a ďalšie rozhodnutia, a to rozsudok sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a uznesenie sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorých Najvyšší súd SR vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“.

5. Na výzvu súdu žalobca reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 25.09.2025, v ktorom uviedol, že zo strany jeho právneho predchodcu boli splnené všetky podmienky pre predčasné zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podľa bodu 10.2 zmluvných podmienok. Keďže žalovaná bola preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, bola predžalobnou upomienkou zo dňa 24.07.2022 upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Nakoľko u nej nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 23.08.2022. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením jej bola adresovaná výzva aj s doručenkou, v ktorej bola upozornená na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. O zosplatení sa mohla dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby, keďže predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom. Následne pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. Poukázal na § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že žalovaná nijakým spôsobom nerozporovala skutočnosť týkajúcu sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Navyše podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp. zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Záverom zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov.

6. Žalovanej bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 05.11.2025. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadřila.

7. Nakoľko hodnota spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, súd prejednal a rozhodol vec bez nariadenia pojednávania, pretože v konaní išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a o veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 21.01.2026, miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli v súlade s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 02.12.2025 a súčasne na webovej stránke súdu. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadrením žalovaného a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené a ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 16.10.2020 písomnú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 848,30 eur na kúpu tovaru – výhodný nákup. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 65 mesačnými splátkami vo výške 20,- eur, splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci, s prvou splátkou splatnou dňa 20.11.2020, pričom v zmluve je uvedené, že celková čiastka je 1.300,- eur a celkové náklady spotrebiteľa 451,70 eur. Doba trvania zmluvy bola 65 mesiacov, alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy. Súčet žalovanej poskytnutej sumy 848,30 eur a celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 451,70 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková čiastka, t. j. sume 1.300,- eur. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 18,50 % s tým, že ide o sadzbu fixnú a ako RPMN je tam uvedené 18,50 %. Zmluva bola podpísaná dňa 16.10.2020.

10. Vo formulári zmluvy je v úvodnej časti obsahujúcej údaje o klientovi uvedené, že pri uzavretí zmluvy klient predložil z dokladov len občiansky preukaz (číslo ID). Je tam uvedené, že je vdovec-vdova, nemá žiadne vyživované osoby a jeho pracovné zaradenie je starobný dôchodca, s trvalým bydliskom C. XX, typ bývania u rodičov/u detí. V rámci údajov o jeho zamestnaní a finančnej situácii je uvedený čistý príjem za posledné tri mesiace, a to: za posledný mesiac 290,- eur, za predposledný mesiac 290,- eur a za predpredposledný mesiac 290,- eur. Priemerný čistý mesačný príjem je uvedený vo výške 290,- eur. Potom sú tam políčka pre údaje týkajúce sa podnikania, ktoré sú prázdne.

11. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že žalovaná uhradila sumu 360,- eur v 18-tich splátkach po 20,- eur, z toho poslednú splátku vo výške 20,- eur uhradila dňa 27.06.2022. Žiadne ďalšie splátky neuhradila. Dňa 23.08.2022 je zaznamenané zosplatenie úveru vo výške 723,55 eur. Po zosplatení úveru žalovaná žiadnu sumu neuhradila.

12. Predžalobnou upomienkou zo dňa 24.07.2022 pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že na zmluve zo dňa 16.10.2020 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 60,- eur, s tým, že jej omeškanie pretrváva od 20.05.2022. Nedoplatok žiada bezodkladne uhradiť najneskôr do 05.03.2020. Ak nedôjde k jeho úhrade, bude oprávnený úver zosplatiť. Podľa predloženej kópie doručky na čl. 36 spisu prevzala žalovaná predžalobnú výzvu dňa 01.08.2022. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.08.2022 pôvodný veriteľ žalovanej oznamoval, že došlo k zosplateniu úveru dňa 23.08.2022 a dlžný zostatok k tomuto dňu predstavuje sumu vo výške 723,55 eur, ktorý vrátane zákonného úroku žiada uhradiť na tam uvedené číslo účtu najneskôr do 24.09.2022. Predmetné oznámenie podľa doručky na čl. 38 spisu prevzala žalovaná dňa 02.09.2022.

13. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predčasne zosplatený a pohľadávka veriteľa bola následne na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, v znení Dodatku č. 7 zo dňa 20.12.2023 spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 16.12.2024 (nachádzajúcej sa spolu s jej prílohou na čl. 8 až 16 spisu) postúpená na žalobcu. Postúpenie pohľadávky žalobca oznámil žalovanej oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2024. Napokon výzvou na zaplatenie pohľadávky zo dňa 24.07.2025 spolu s podacím hárkom žalobca preukázal, že vyzval žalovanú na zaplatenie dlhu v celkovej výške 1.025,70 eur.

14. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

15. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku 16.10.2020 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.10.2020 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

19. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

20. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 16.12.2024 ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe

vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 16.10.2020, čerpanie úveru vo výške 848,30 eur a ani nesplácanie úveru žalovanou a tým uplatnenie práva veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca však v spore tvrdil, že pohľadávku voči žalovanej nadobudol postúpením, pričom ako dôkaz sa odvolával na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok v znení jej Dodatku č. 7 a prílohu k nej a ako dôkaz taktiež predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2024.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale banka – Všeobecná úverová banka, a. s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej mu bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, povinnosťou súdu bolo ex offio skúmať splnenie podmienok vyplývajúcich z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z tohto ustanovenia je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky bankou na iný subjekt môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt a musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s cit. ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Je preto nevyhnutné, aby súd skúmal splnenie všetkých hmotnoprávných zákonných podmienok predchádzajúcich postúpeniu pohľadávky a v nadväznosti na to vyvodil záver, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný.

24. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravoval ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (teda ku dňu 16.12.2024) § 92 ods. 8 zákona o bankách.

25. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení na výzvu súdu tvrdil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov, tak uvedené sa nezakladá na pravde. Predmetný úver bol žalovanej poskytnutý zo strany veriteľa, ktorý je v zmluve uvedený ako Všeobecná úverová banka, a. s. Skutočnosť známou súdu z obchodného registra je, že na základe projektu rozdelenia zlúčením od 01.01.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. stala Všeobecná úverová banka, a. s. Keďže predmetná zmluva bola uzavretá dňa 16.10.2020, je úplne logické, že nemohla byť uzavretá s veriteľom Consumer Finance Holding, a. s., ktorý v tom čase už neexistoval, a preto je aj tvrdenie žalobcu, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov, mylné a nepravdivé. Za tejto situácie je nepochybné, že uplatneným právom je právo žalobcu zo spotrebiteľského úveru, ktorého poskytovateľom bola banka, čoho dôsledkom je povinnosť súdu skúmať, či boli splnené podmienky v súlade s dikciou § 92 ods. 8 zákona o bankách. Aj preto súd výzvou zo dňa 12.09.2025 vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok jeho aktívnej vecnej legitimácie.

26. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021, uverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 2/2022 pod R 6 v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Uvedené rozhodnutie nadväzuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2018 pod číslom R 60/2018 so záverom, cit.: „Ustanovenie

§ 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Obdobný záver plyní aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.03.2018, sp. zn. 7Cdo/26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

27. Banka má teda nepochybne právo postúpiť zmluvou o postúpení aj celú úverovú pohľadávku na iný subjekt. Jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Podmienky zosplatnenia spotrebiteľského úveru dohodnutého v splátkach upravujú ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých veriteľ môže uplatniť právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere pre nezaplatenie niektorej splátky vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní. Musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Toto právo pritom môže uplatniť iba za podmienky, že spotrebiteľ bol naň upozornený aspoň v lehote 15 dní.

28. Je nesporné, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je právom (nie povinnosťou) veriteľa, ktorý tak môže urobiť pre ktorúkoľvek, a to aj jedinú splátku za splnenia zákonom predpokladaných podmienok. Dôsledok, ktorý môže veriteľ dosiahnuť pre nezaplatenie čo i len jednej splátky, podmieňuje nutnosť náležitého zafinovania práve tej konkrétnej splátky, od ktorej včasného nesplnenia sa zosplatnenie celého úveru má odvíjať. Účelom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je aj poskytnutie možnosti spotrebiteľovi odvrátiť dôsledok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, a to zaplatením splátky, pre ktorú k takémuto mimoriadnemu úkonu zo strany veriteľa môže dôjsť.

29. Okolnosť náležitého zafinovania konkrétnej splátky je rovnako relevantná z hľadiska využitia predmetného oprávnenia veriteľa, ktoré je podľa § 565 Občianskeho zákonníka časovo limitované do splatnosti najbližšej splátky. Veriteľ má pritom právo vybrať si, pre nezaplatenie ktorej splátky bude požadovať úhradu celého dlhu. Tento výber je ale spojený s povinnosťami dodržať zmienenú lehota. Napokon, vymedzenie „zročnosti nesplnenej splátky“ je významné taktiež vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka v spojení so závermi súvisiacej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR R 29/2023 (sp. zn. 7Cdo/268/2022 zo dňa 24.01.2024)

30. V tomto spore žalobca preukázal, že listom zo dňa 24.07.2022 označeným ako predžalobná upomienka, doručeným žalovanej dňa 01.08.2022, banka upozornila žalovanú, že jej omeškanie pretrváva už od 20.05.2022 a výška nedoplatku dosiahla sumu 60,- eur. Zároveň žalovanú vyzvala na jeho úhradu do 13.08.2022 a upozornila ju, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade nedoplatku, banka pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Ďalej preukázal, že následne listom zo dňa 25.08.2022, ktorý žalovaná prevzala dňa 02.09.2022 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, banka žalovanej oznámila, že omeškané splátky neboli uhradené a uplynula 15 dňová lehota od kedy bola upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti, preto k zosplatneniu úveru došlo dňa 23.08.2022 a dlžný zostatok úveru k tomuto dátumu je 723,55 eur. Zároveň vyzvala žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to do 24.09.2022.

31. Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka označené ako predžalobná upomienka vymedzovalo splátku, ktorej nezaplatenie bolo určujúce pre využitie oprávnenia banky zosplatniť úver (t. j. pre splátku splatnú dňa 20.05.2022). K zosplatneniu úveru tak došlo v súlade so zákonnou úpravou podľa ustanovenia § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a predčasnemu zosplatneniu úveru tak možno priznať právne účinky.

32. Podľa názoru súdu však žalobca v tomto spore nepreukázal splnenie zákonnej podmienky, a to písomnej výzvy banky adresovanej dlžníkovi v zmysle citovaného ustanovenia § 98 ods. 2 zákona o bankách. Vyhotovenie a doručenie takejto písomnej výzvy banky pred postúpením pohľadávky zmluvou žalobca v konaní netvrdil, nepreukázal ani na výzvu súdu a za takúto výzvu nemožno považovať výzvu veriteľa pred mimoriadnym zosplatnením úveru a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

33. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje, aby banka pred zamýšľaným postúpením pohľadávky inému subjektu, ktorého výber spotrebiteľ (klient) nemôže ovplyvniť, dala tento svoj zamýšľaný postup na vedomie spotrebiteľovi, a to písomnou výzvou na plnenie s upozornením, že aj keď napriek tejto výzve bude spotrebiteľ viac ako 90 kalendárnych dní s plnením čo i len časti svojho záväzku voči banke v omeškaní, musí si byť vedomý a musí počítať s tým, že banka aj bez jeho súhlasu svoju pohľadávku voči nemu môže postúpiť inému aj nebankovému subjektu, t. j. subjektu, voči ktorému už spotrebiteľ nebude požívať ochranu v zmysle ochrany svojich citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, vymožiteľnej národnou bankou.

34. Inými slovami povedané, v záujme ochrany slabšej strany vo vzťahu s bankou, t. j. v záujme ochrany spotrebiteľa z hľadiska ochrany jeho citlivých údajov tvoriacich predmet bankového tajomstva, pred ich sprístupnením tretím osobám nebankového charakteru, ktorých postupy sú z hľadiska nakladania a spracovania s týmito údajmi nekontrolovateľné a nevymožiteľné národnou bankou, dal zákonodarcu v § 92 ods. 8 zákona o bankách spotrebiteľovi možnosť, rozhodnúť sa, či aj napriek písomnej výzve banky na plnenie podstúpi riziko, aby jeho údaje boli sprístupnené nebankovému subjektu, ak po výzve nebude viac ako 90 kalendárnych dní banke plniť, a tak aby bolo nakladanie s jeho údajmi nekontrolovateľné národnou bankou alebo spotrebiteľ bude konať s vedomím, že sám svojím konaním, keď ani po takejto výzve banky viac ako 90 kalendárnych dní nebude banke plniť, sa pripravil o ochranu nakladania so svojimi údajmi tvoriacimi predmet bankového tajomstva.

35. Banka nezaslaním predmetnej výzvy spotrebiteľovi, nie je oprávnená spotrebiteľa o toto jeho rozhodnutie pripraviť, resp. tomuto oprávneniu spotrebiteľa korešponduje zákonná povinnosť banky, aby pred zamýšľaným postúpením svojej pohľadávky voči spotrebiteľovi na tretiu osobu (aj nebankového charakteru), takúto výzvu spotrebiteľovi zaslala, aby toto postúpenie pohľadávky bolo účinné aj z hľadiska zákonných požiadaviek. Písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta (spotrebiteľa), po uplynutí zákonom stanovenej lehoty min. 90 kalendárnych dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanej, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu.

36. V tomto smere súd uvádza, že za súčasť ustálenej judikatúry považuje názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018) aj v dvoch ďalších rozhodnutiach, a to v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorých vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“. Na rozhodnutie sp. zn. 2Cdo/266/2020 nadviazal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 a sp. zn. 9Cdo/90/2023 z 30.10.2024, v ktorom sa odklonil od svojho predchádzajúceho právneho názoru uvedeného v rozhodnutí sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023, v ktorom skonštatoval, že nie je možné považovať za správny právny názor odvolacieho súdu, že vo výzve podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách musí banka klienta informovať o možnosti postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, pričom výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že dlžník mal objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom takéhoto adresovaného jednostranného právneho úkonu (§ 45 ods. 1 OZ).

37. Súd preto za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nemohol za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, napriek tomu, že žalobca preukázal ich doručenie. Rovnako tak oznámenie o postúpení pohľadávky splnenie zákonných podmienok

postupiteľnosti pohľadávky banky nepreukazuje, lebo obsahom ani účelom nie je výzvou v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

38. Keďže účelom zákona bolo po výzve banky poskytnúť klientovi 90-dňovú ochrannú lehotu, v rámci ktorej môže zvrátiť cesiu pohľadávky banky tým, že ešte pred postúpením uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva, nemôže byť touto výzvou výzva/upomienka uskutočnená kedykoľvek v priebehu trvania úverového vzťahu (v tomto prípade tzv. predžalobná upomienka vyhotovená viac ako dva roky pred postúpením pohľadávky), ale musí to byť výzva na úhradu už splatnej pohľadávky, ktorá sa následne má postúpiť. Vzhľadom na jasnú úpravu v § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre banky nemôže byť žiaden problém v prípade, že hodlajú svoje pohľadávky postúpiť, realizovať výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto nemožno v žiadnom prípade akceptovať výzvy, ktorými sa sleduje niečo úplne iné (predčasné zosplatnenie úveru), kde toto je ich hlavným obsahom a zároveň predmetom pozornosti adresáta, a to v čase viac ako dva roky pred postúpením.

39. Je preto možné uzavrieť, že žalobca žiadnu inú písomnú výzvu žalovanej s dokladom o doručení, resp. doručovaní súdu nepredložil. Takou výzvou nemôže byť ani samotná žaloba, lebo tá bola žalovanej doručená až po postúpení pohľadávky. Rovnako ani včasné a riadne oznámenie o postúpení pohľadávky nemôže konvalidovať skutočnosť, že pohľadávka bola postúpená v rozpore so zákonom. Keďže podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené neboli, je postúpenie pohľadávky banky (právneho predchodcu žalobcu) na žalobcu v dôsledku uvedeného v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom, dôsledkom čoho je skutočnosť, že žalobcovi nesvedčí v tomto konaní aktívna vecná legitímácia. Žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti bankovej pohľadávky, nepreukázal, že predmetom postúpenia bola splatná pohľadávka a taktiež nepreukázal riadnu písomnú výzvu banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a jej riadne doručenie žalovanej, čím nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Tým, že z hmotnoprávneho hľadiska nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 16.10.2020, žalobcovi vo vzťahu k tejto pohľadávke nesvedčí hmotné právo, a preto súd žalobu zamietol.

40. Na zdôraznenie správnosti uvedených záverov súd poukazuje aj na medzitým prijaté zjednocujúce rozhodnutie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.7.2025, sp. zn. 1VCdo/4/2025, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R5/2025, ktorý po rozbere relevantných právnych ustanovení, a to § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch dospel k záveru, že cit.: „ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný“.

41. O trovách konania žalovanej súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. V danom prípade mala žalovaná plný úspech, keďže žaloba bola zamietnutá, a preto jej podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, tieto jej ani zo spisu nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko by v ňom nebolo o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej voči žalobcovi II. výrokom nepriznal (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Obdobne vo veci sp. zn. 7Cdo/14/2018 Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 28.2.2018 vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

42. Záverom súd k vyjadreniu žalobcu k súdnej výzve, v ktorom sa odvolával na ustanovenie § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku uvádza, že ak sám žalobca tvrdí, že uplatňuje žalobou plnenie z úveru, ktorý bol predčasne zosplatnený a na neho postúpený, tak vzhľadom na § 149, § 150 ods.1 a § 153

Civilného sporového poriadku bolo jeho základnou povinnosťou v žalobe uviesť k tomu skutkové tvrdenia (či výzvy spĺňali náležitosti určitého právneho úkonu, či a ako doručil výzvy a podobne) a nie očakávať, či ho súd k ich doplneniu vyzve, keďže cieľom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch je chrániť slabšiu zmluvnú stranu (spotrebiteľa) a motivovať veriteľa. Nakoľko aktívnu vecnú legitimitáciu súd musí skúmať ex offa, nie je ničím ospravedlniteľné a nie je legitímne ani „očakávanie“ žalobcu, že v prípade pochybností o jeho nároku súd mu dá ďalší priestor ich odstrániť, nakoľko pochybnosti v takom prípade vzhľadom na jasnú zákonnú úpravu majú byť žalobcovi zrejmé už v momente podávania takej žaloby. Keďže skutkové tvrdenia sú prostriedky procesného útoku, o ktorých platí, že majú byť uplatnené včas (§ 153 ods.1 Civilného sporového poriadku), na ich dodatočné uplatnenie by súd v zmysle § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku aj tak nemohol prihliadať, keďže by neboli uplatnené včas a vyžadovali by ďalší úkon (výzvu) súdu. Súd aj napriek tomu vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov za účelom preukázania jeho aktívnej vecnej legitimitácie. Napriek tomu zastáva názor, že nie je dôvod vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie ďalších dôkazov, lebo by tým v spore s ochranou slabšej strany vykonával úkony smerujúce k náprave pasivity a flagrantného porušenia procesných povinností silnejšej strany (žalobcu) tvrdiť a dokazovať, čo by odporovalo zásade koncentrácie a hospodárnosti konania (viď napr. aj rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/109/2019, v ktorom súd poukázal na materiálne korektívny prejednacej zásady).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.